

CA - NOSTRA

INCA

25 D'ABRIL

1908.

AB CENSURA ECLESIASTICA

Un bon periòdic es una missió perpètua a una Parroquia.—Es necessari oposar els esforços de la bona premsa a n-els de la dolenta.—LLEÓ XI.

CONCEPTES D'UN DISCURS
FET A LA
REUNIÓ DE SA POBLE.

No poques vegades he tengut l'honor de llegir les meves pobres composicionetes en actes literaris de circois d'obers; però may he dirigit la meua paraula publicament per faltarme el dó de ella. Si heu fas avuy: es per no voler refusar la representació que m'han donada de parlar en nom del Circol d'obres catòliques d'Inca, a ne qui estim entran-yablement, a n-aquesta reunió tant solemne y entusiasta. Si heu fas avuy: es perque desitx fer ú, a la suma de forces catòliques, aportant el meu granet d'arena a tan bona causa: es perque sempre vuy estar en fila, com a soldat del exèrcit que segueix la bandera de Cristó.

Seré breu.

Quan nostres mares mos tenien a dins sa tendra falda, cantantnos la cansó amorosa del *vouuerirou*, ja mos ensenyaven aquella creyensa hermosíssima de que Deu está per tot, per tot. Però es veñgut el refinat *modernisme* que, fense gròs de la seva ilustració, treballa per decantar l'idea de Deu, també, de per tot, per tot. Y així es, que se procura decantarla de les costums del poble y de la llar de la familia, de la literatura y dels documents públics, de les escameses y felicitacions, suprimint el nom de Deu y Religió per modismes buits y sense sentit. Hi ha més encare: en certs catòliques, ha predominat aquesta meteixa idea, en la més bona intenció del món, es dir, la d'investir a empreses que pels seus fins son genuinament catòliques, sense presentarles ab el caràcter de tals; perque així fassi més prossèlits, y la seva acció sia més ampla. No negaré qu'aquesta táctica, en determinades ocasions y llocs, no sia convenient, però generalment perjudicial a les meteixes iniciatives que així se presenten. En nostres pobles, aont encare les doctrines disolvents no han desviat del tot l'enteniment de la majoria, l'idea de Deu y Religió son una garantia per l'èczit de les iniciatives catòliques. Mal fa qui demostra un catolicisme y una pietat que no sent, y mal faria qui s'esforsa per amagar les seves idees religioses baix capa de indiferentisme. Si sentim conviccions religioses, íntimes y fondes, el cor mos farà traició per demostrar lo que som, y lo qu'en nosaltres será prudencia y cordura, vist del camp ímic, parexerá covardia que servirá per envalantonar més y més els ímics del camp catòlic.

Hi ha que presentarnos tal com som, pit a pit, sens refinaments postissos de cap classe. Hi ha que sumar les forces amb una suma

gran y ampla que abrassi tots els pobles, totes les families y tots els individus. ¿Com lograrèm aquesta suma? Fent bé a n-el proletari omplint els pobles d'institucions socials. A mi m'admira la táctica que tenen els ímics de l'Iglesia per organissarse. Agrupacions polítiques hi ha dins Espanya que no tendrán dos anys d'existencia y ja contenen per totes les poblacions en centres y comités que propaguen la seva funesia política per tot erreu. ¿Y que donen per lograr tenir adherits? Res. Malgastant les paraules *democràcia* y *llibertat* los enlluernen amb falagadores promeses que cumplirán en esser ells poder: modismes buits en boca de personatjes que no tenen a Deu per fi del seu ideal. Els catòliques hem de fer qualche cosa més: no los hem de prometre, los hem de donar y los hem de dar en seguida y... ¿com? fundant caixes de socós, caixes rurals, cooperatives de consum, mons de pietat y caxes d'estalvis, com la que tengu establert a n-aquesta Casa, & &. Que tot d'una loquin els seus beneficiosos resultats, y ja veureu com tendrem la massa del poble a nostre costat, no fentli por qu'aquestes institucions venguen avolucrades en l'idea de Deu y Religió.

Unintnos tots y avant s'ha dit; a defensar els interesos de Cristó, amparant els del poble.

D.

A VERDAQUER

*Son cor era una bresca de poesia
regalimant la mel de dolsos cants;
ses idílíques notes espargia
y sos cants vigorosos y vibrants.*

*Era un aygla capdal qu'en sa volada
escampava triomfant sa inspiració
dels abims de l'Atlántida esfondrada,
als cimals gegantins del Canigó.*

*En son místich jardí les flors cullia
rublertes de perfums de santedat;
ab les Flors del Calvari y de Maria
ell ne feya ses toyes per l'Aymat.*

*Eran sos cants angéliques passades
y deliquis d'un cor anyoradís,
mirra y encens qu'en boyres perfumades
enlayra am son vol al Paradís.*

*No's marcirán ses flors de dolsa flayre
ni'l ressó de sos cants s'apagará;
perdurarán per sempre més en l'ayre
que respiri lo poble catalá.*

*Al Cel sias, Poeta! Catalunya
venerará ton nom ab fe constant;
ta gloria resplandeix com més s'allunya...
y en l'espay y en lo temps se fa mes gran.*

MANEL RIBOT Y SERRA.

CARTES A UN SACERDOT.

III y última.

Caríssim:

Pensau que un dia, en ple sol, baix del parral de la casa, devant el sementer de blat, devora les hortencies y els clavelis de l'horta, vos deia amb tota convicció aquestes paraules: «Fixauvos en un punt no més. El desequilibri económic es un mal estar social qu'abrassa ja totes les classes; els rectors, com els sacerdots, en sa gran y pesada missió, veuen amargament y planyen que de cada dia els feligresos están pitjor, y lo que es més trist, que de cada dia, se fan enfora de l'Esglesia. ¿Quin remey será aquell qui farà acostar al pobre, al feligrés, a-n el sacerdot y aquest recobri l'estimació y la veneració qu'avuy li manca? Remeys n'hi ha: un qui's-e deu abraçar a tots será tal vegada aquest: mostrar al pobre, pels medis materials els beneficis morals.»

Axò vos deia.

Y si per ventura (y jo ho desitj ferm) vos decidiau a pendre amb una má la *Rerum novarum* sense deixar de l'altra l'Evangelí; si qualche dia volguesseu trabayar moritòriament y de molt més aprop dins la vostra guarda que vos fou encomenada..., ara acabaré les *cartes* amb quatre noves, sobre un Reglament de Juntas d'acció social de Sevilla.

L'Article 1er. sol esser.—La junta... procurarà la creació y conservació de les obres catòliques socials de la parroquia.

Es convenient que'l rector sia el cap de la junta parroquial axí de la diocessana ho es el Bisbe.

Totes les obres socials han d'entrar dins el camp del'acció de la junta: sindicats en totes ses manifestacions y fins que la ciencia ensenya, y l'experiencia aconseya; caixes d'estalvis; circois d'obers; patronats; cooperatives de totes castes; secreteriat; Bosses de trebay; escoles; experimentació agrícola; socors mutuus; assegurances; societats de resistencia; caixes rurals; circois d'estudis y biblioteques populars; bona premsa; lligues contra l'alcoholisme; caixes de retiro pels qui no poden fer feina, & &.

Medis económichs. Pels gastos que hi haja, qualche pich, per exemple hi ha el Banch popular de Lleó XIII a Madrid, el qual deixa a un baix interés: ademés, hi haurá llegats, y donatius.

Els reglaments de les obres socials haurien d'esser aprobats pel Bisbe o la junta diocessana, si es que n'hi haja.

Fundada una obra social, será convenient que gosi d'autonomia.

Però no ha de deixar d'exercir una inspecció la junta parroquial: aquesta sempre ha de vetllar pel bon compliment dels fins per-

que's posà l'obra.

Si succeís que l'junta s'hagués de disoldre, els béns que tengués haurien de passar a una o a totes les obres parroquials.

Sapigau qu'a casi totes les parroquies se billanes hi ha juntes.

Y digué Kelteler, bisbe de Maguncia.

«La qüestió social no sols influeix en la vida econòmica y política, sino també en la vida religiosa; pero axó cap rector pot desconexer els termes precisos del problema y els medis concrets per la seua solució. El sacerdot ha d'entendre s'acció al terror social, en el qual arribará y se farà escoltar de millions d'animes que s'escapen de l'acció parroquial ordinaria.

S. affm.

J. BLOUD.

MORINT.

(Casi traduït del B. Fr. J. Jusep de Cadiz).

De mil dolors mon còs pres.

Me trob ja del tot postrat,

Pels metjes renunciat,

Dins el llit febrós estés.

Per l'altre món de partida

Estich joh Deu, mon confort!

Y que es d'amarga la mort

P'el qui fou dolsa la vida.

Cuant m'ascolt trist gemegant,

Am respiració aglasada.

Recort ma vida passada

Come boira, en un instant.

Desfent ma vana quimera,

L'alegre salut perduda,

Ma darrer'hora es venguda

Y sols la fossa m'espera....

Per qui ha gosat de la vida

Com es faresta la mort!

Deu meu: rebeume en el port

De Benniransa infinida.....

En mon trànsit fugitiu

Esper y crech humillat

Que, rebut vostro Pa viu

Lo perdó m'haureu donat.....

B. FERRÀ.

FULLES SOCIALS.

I.

El còs y l'ànima.

¿Qui serà aquell pare cristià qui no perdonarà de bona gana al metje desmanyotat qui desgracia un fill seu primer que a n-aquell escriptor jo mestre, quals influencies maten en ell l'amor y l'entusiasme per tot lo hermos y gran, vertader y sant y estrañan son esperit y son cor, duentlo vers al mal? ¿Qui serà? Una lletjura física no priva'l poder tenir alegría ni gosar d'honradesa ni dur una vida de bon ciutadà....., no; per axò tot bon pare triarà'l veure tayar un bras a n-el seu fill, que'l veure la mort de l'ànima, la negrura y perversió del cor d'un a qui tant s'estima.

Vet-aquí una gran mira que no s'ha d'oblidar; vet-aquí un dever social, que hem de cumplir.

Kronos

CERTAMEN DE GLOSADORS POBLERS.

La festa de Pascua va ser una gran diada. Solemníssima a més no porer va resultà sa tarde literari que comensà a les tres en punt d'aquell dia 19 d'abril. El magnífich Saló de Sant Lluís estava ple de socis de les tres seccions de la Congregació Mariana y de lo més sà y granat d'aquesta populosa vila.

En la tarima del altar y su ran, presidits pel distingit jove D. Sebastià Torres, Micer, hey estaven els quinze poblers, alguns de brillant carrera, que formaren el Jurat Calificador y que despues de cinch juntes molt detengudes per unanimitat falláren ja en lo dia 10 del corrent.

Ningú sabé quins autors eren els premiats fins que se varen obrir els sobres que contenien els seus noms y se va lletj, lo darrer de tot, l'Acte del Jurat Calificador. Fassèn una ressenya crítica lo més concisa que puguem de les composicions premiades.

Antes de tot, el simpátich President Micer Torres, lletj un discurs inaugural bellissim ple de conceptes poetichs y delicats que li meresqueren molts d'aplausos.

1. Tema. Sortí a rotlo el glosador Sebastià Cladera Pipes qui declamá amb molta gracia sa glosada sobre Sa Marjal que dú per lema «Ordena una lley divina...» Formen aquesta composició unes trenta vuytenes en les quals se nota una facilitat assombrosa de versificació y una riquesa de detalls que li meresqueren al autor el primer Premi de 15 pessetes y un gran diploma.

El primer Accèssit se concedí a la composició que dú per lema «¡Ay si'ls tres durets, jo pogués guanyar!» que se fe ben envant a guanyarlos per la seua correcció en los versos. Si l'autor estudiás un poch, millor que glosador seria poeta: es un jove que si ell vol farà glosades magnífiques, y nom Sebastià Simonet de Sa Teulera.

El segon Accèssit el guanyá en Llorens Torrents qu'en l'altre Certamen tengué el primer Premi, y aquest pich per altres maldecaps no ha pogut anar de gloses.

2. Tema. L'instruit jove Martí Crespi Gost guanyá el primer premi per s'hermosa narració històrica sobre en Perregó; no obstant se lletj sa composició «Del ou ve'l sou...» per esser molt més completa, y l'autor, Un Poble, per no pretenir el premi, meresqué l'accèssit.

3. Tema. Els Goys de Santa Margalida de Crestaix que lletj l'elocuent D. Bartomeu Cladera, alcansaren el primer premi, y resultaren esser compots per una Relligiosa Ter-ciaria de Sant Francesch. ¡Ni fins y tot en Pipas li va arribar, pues aquest sols meresqué accèssit! Com tenien que subjectarse aquest tema era el més difícil.

4. Tema. Dues composicions solament se presentaren sobre s'Enamorat a s'atlot, y totes dues meresquaren ser premiades. L'objecte d'art l'obtingué l'amo'n Pipas. Y se concedí un premi extraordinari a l'amo'n Pau Comas Tonió que va fer riure per les butxacas a tota la numerosa concurrència. Aquest glosador, que ja es veyet, es el més original de tots, el de més dirvi y el que té

més saba poblera, com heu demostrá clarament en totes ses composicions. ¡Llástima que sia algun tant defectuós en la versificació y en el llenguatge!

5. Tema. De ses quatre composicions que se presentaren «Contra sa feina en diumenge» ninguna va fé sa talla y totes, a pesar d'estar ben rimades, foren massa jeuieres de pés y per axò el Jurat Calificador no adjudicá premi algún, sinó que l'oferit el trasladá a-n el tema anterior.

6. Tema. El mencionat jove Sebastià Simonet de Sa Teulera gonyá el primer premi per sa bellíssima composició «Contra la blasfemia» retirant totes ses altres; y unicament obtingué accèssit l'amo'n Pipes.

Deu foren entre tots els qui prengueren part amb aquest Certamen, entre ells adamés dels mencionats, els coneguts glosadors l'amo'n Martí Amer Nyany y l'amo'n Miquel Andreu Corme, que meresqueren com tots els altres un hermós diploma. Dotze composicions de ses 23 presentades se declamaren y totes elles foren molt aplaudides, de modo que poch degueren ser que no s'encalentsen ses mans de tantes mansballetes.

El Senyor President, fentse eco del Jurat Calificador, proposá l'idea de publicar un tomet en los trebayes aprovats del Certamen, idea que fonch molt aplaudida.

Sa més cordial enhorabona a-n els organitzadors y que cada any se repetesquen aquestes lluytes literaris que tenen per objecte la fé, la patria y l'amor.

P. S.

TRADICIONS POPULARS

MALLORQUINES

— — —

PETJADAS DES CAVALL DE ST. JORDI. (*)

Es pas des moro es una dressera molt aspra des port de Valldemosa, cap a la vila.

Quant St. Jordi treya's moros de Mallorca amb el rey En Jaume, fogien ells de Valldemossa per aqueixa dressera y St. Jordi'ls encalsava.

Com va esser a n-aquell penyal tan feresit que hi ha a n-aquella dressera, es cavall e-hi devallá per demunt de quatres, y hi estampá ses quatre potes, que hi romangueren senyades, y encara se conexen prou bé y ben fonedes que son.

Si no hu creys, anauhi a tocarho amb ses mans.

¡Si que hu devía esser de primera, aquell cavall!

ANTONI M.ª ALCOVER.

GRAN REUNIÓ A SA POBLA.

La mitjana festa de Pasco per la tarde tengué lloc ala casa San Lluís. Quant noltros arribarem ja no hi porien aficar una guya tan atapiada estava, fins a vessar, l'espayós saló. Allá hi verem els principals seyors, d'aquella important vila, mesclats en los obrers y gent de poble que'n espectació y entusiasme, esperaven el comensament del acte. Nombroses repre-

(*) M'ho contá el metex Fiol de Valldemosa.

representacions dels circols d'obrers de Pollensa, Muro, Campanet y d'Inca, daven importància a la reunió, augmentant l'interès, la arribada dels representants de seglars catòlics, de Palma, que hi eren el R. P. Vives, Marqués de Vivot, D. Joan Massanet y D. Rafel Lasi.

Prengueren lloc a la presidència, entre esclats de mans belltes, el P. Vivas, el Batle, D. Jaume Comas y els delegats dels circols d'obrers dels pobles y seglars catòlics, de Palma.

Se recitaren pels mateixos autors, les glosades *contra la blasfèmia*, *Sa Marjal*, y *un enamorat a s'otlota*, amb aquell gust y saborino que sols els *glosadors populars* li saben dar. No'm feim judici per ocupar-nos-ne a altre lloc d'aquest nombre.

L'Esm. Marqués de Vivot lletjà un discurs en mallorquí sobre historia de Sa Pobla, que, agradant-nos ferm, anavem a demanar-lehi per publicarlo demunt CA-NOSTRA, però l'interès dels poblers mos aguanyaren la partida, acordant per aclamació estamparlo per conte seu, en la vènia de son autor.

L'honor Joan Sabater, president del Circol de Sa Pobla y l'honor Miquel Durán representant del Circol d'Inca, al fer us de la paraula compliren com a bons per no ostentar títols acadèmics. A l'article de fondo duim els conceptes que desserrollà nostre company.

D. Gabriel Lasi, tinent d'infanteria, en facil paraula, disertà sobre que l'unió feia la forsa. Tengué figures brillantíssimes y conceptes tan hermosos com aquest: «Ajuntau l'axada, signe del trebay, amb la creu, signe de la Religió, y el progrés y el benestar será vostro.»

Mossen Domenge, prenguent peu de les paraules del Sr. Lasi, s'estengué a altres consideracions sobre'l meteix tema.

Tots els oradors foren aplaudits amb entusiasme.

Entre grans aplaudiments s'axecà'l Pare Vivas, el qual, resumint l'acte digué qu'allò havia estat com un especie de congrés, aont havien acudides representacions de distintes entitats dels pobles del contorn, no essent poc l'èxit lograt, treure els homos de caseva per aquest fi. Manifestà que s'haurien de celebrar congressos sovint a dins Mallorca per animarse y esposar els catòlics lo que fan, lo que haurien de fer y la manera que les va millor per trebayar a l'acció social dins sos respectius pobles.

Esposà les hermoses obres socials que'ls seglars de Palma ensayen y tenen en projecte. Un bon catòlic acaba d'oferir al Pare Vivas un camp, ran de la capital, que valdrà unes 40.000 ptes., per establirhi bons entreteniments per la joventut: foot-ball, pauta per bicicletes, triquet de pilota, saló de lectura, teatre, biblioteca, hospederia pels obrers esters. &. El pla es afalagador y digne d'esser protegit.

Una nota altament simpática resaltà y mos omplí de satisfacció a la reunió poblera. A la tribuna y a l'acte que lluíren ses filigranes el Marqués de Vivot, Vivas y Lasi, declamaren els fills del poble, ses glosades bastes, però valentes, cristianes, plenes de saba de la terra de glosadors. ¡Oh qu'es d'hermosa la democràcia cristiana!

Finalment s'acordà la celebració de congressos catòlics a distints pobles de Mallorca (algú indicà qu'are toca a Inca), y donanse alguns visques acabà aquell acte ple d'energies y entusiasmes.

Felicitam coralment el P. Vivas y Mossen Joan Parera pel moviment que van desparant a Palma y a Sa Pobla.

Noves d'Inca.

Desitjosos de contribuir a la gran manifestació que la catòlica Barcelona ha celebrat en contra les escoles neutres y bisexuals, disapte passat, horabaixa, posarem un telegrama a n-el President del mití, que se verificà al FRONDÓ CONDAL el dia de Pasco. Deia així:

LA REDACCIÓ Y AMICS DEL SETMANARI CA-NOSTRA, SE ADHEREIXEN AL MITÍ CONTRA LES ESCOLES NEUTRES.

¿No's ve que nostres amics y subscriptors aproven nostra conducta?

Hem estat convidats, pels RR. PP. Dominicos, de Manacor, a les solemnitats que'ls dies 25 y 26 d'Abril consagrarán al gloriós Taumaturgo Sant Vicens Ferrer, per donar gracies a Cristo Jesús y a la Immaculada Verge del Rosari per la instalació de la seva Orde a son antic convent de San Vicens, de Manacor.

Tot agraint, als fills del Gran Domingo, l'atenció qu'han tenguda en nosaltres, les donam la més coral benvenguda, desitjant per la seva Orde prosperitat a balquena y que la seva missió sia pluge de bendicions celestials per Manacor.

A l'ofici de la mitjana festa celebrada a les Jeronies, segons costum de sempre, feu el sermó de despedida, o sia del ramell, el Pare Mudoy dels SS. CC. La seva oratoria sagrada rebliada de bons conseys y recorts va esser digne coronament de la profitosa tasca quaresmal que'n tant de zel y amor mos ha predicada.

CA-NOSTRA, creguent-se interpretar el sentiments del poble li dona les gracies per la missió de pau qu'ha eexercida entre nosaltres.

Durant les festes passades les alumnes del col·legi de D.ª Antonia Mesquida donaren dues vetllades que sortiren sumament agradables.

Devant un nombrós y distingit públic representaren les sigüents pessas dramàtiques: *La Fiesta del colegio*, *La Samaritana*, *Santa Aularia*, *La Pordiosera*, *Santa Justa* y *Rufina*, *La Paloma*, y *Contra soberbia*. Les condicions escèniques del improvisat teatre no favorien gens la seva acció, y apesar d'això totes les educandes tregueren el seu respectiu paper a la perfecció, no poguent-se desitjar més de la secció de les nines petites qu'encantaven en lo seu dir y la seva gracia.

Tots els números varen esser premiats amb multiplicats aplaudiments.

D'una cosa hem sentides quexes, y es, que troben que té gust de massa poc, es dir, que s'haurien d'haver donades més funcions; així les persones que no hi pogueren assistir haurien pogut assaborir les belleses d'aquests religiosos dramets, y la cultura y bona escola que se dona a n-aquell Centre d'ensenyansa, com prou mostres n'han donades les alumnes Catalina Oliver, Juana Ramis, Antonia Ensenyat, Catalina Salas, Matilde Gomila, Antonia M.ª Ramis, les germanes Martí, y altres que seria llarc enumerar.

Que les sia enhorabona a totes y que aquestes festes se repetesquen sovint.

PUBLICACIONS REBUDÉS.

EL DEVER CÍVICH Y LA CONCIENCIA CRISTIANA. Son cinch conferencies donades a l'Academia catòlica de Sabadell, durant la quaresma d'enguany per Mossen Felix Sardá y Sarvany, Director-Consiliari de la mateixa. El nom del autor ja fa recomanable aquest follet.

Se ven a 25 cènts., y 100 20 ptes. A nostra llibreria'n tendrem.

Bolletí comercial

Preus que retgiren dijous passat:

		pessetes.
Bessó.	el quintá de 00'00 a	86'50.
Blat.	la cortera de 18'50 a	18'50.
Xeixa.	id. de 19'00 a	18,50.
Ordi mallorquí.	id. de 11'00 a	11'00.
Ordi foraster.	id. a	10'00.
Sivada.	id. a	08'50.
Ídem. forastera.	id. a	07'00.
Favés cuïtores.	id. a	18,50.
Ídem ordinaries.	id. a	17'25.
Ídem pel bestia.	id. de 00'00 a	16'50.
Blat de les Indies.	id. a	17'00.
Ciurons.	id. a	21'00.
Fesols.	id. a	30'00.
Monjetes de confit.	id. a	44'00.
Ídem blanques.	id. a	28'00.
Patates.	id. de 05'00 a	06 00.
Muniacos.	id. de 04'00 a	04'50.
Figues seques	el quintá a	08'50.

EPIGRAMES.

Un metje va aconsellá
A un malalt, exercissi;
Y son fill vengut del servici
Un fuçell li presentá.
Y a un altre receptá
Que menjás coses lleugeras;
Y éll, de bones a primeras,
Tres llebres s'empassolá.

«Feis bé, al qui vos fá mal»
Deya, un fráre una vegada;
Y un vil li pegá galtada
Y d'es toeh volia un real.
Pero es fráre girá es brás,
Y pegantli gran cirera,
«No'u he dit tot, diu, espéra!
Tál cóni fás tál combrearás.

SEBASTIA BARCELÓ.

CONTRA L'ALTISA (ESCARBATÓ)

Veus aquí la fórmula y preceptes pera combatre aquesta plaga, que dona D. Claudi Oliveras, ilustrat Director quefe de la Estació Enològica de Reus.

Es fa una solució de 300 grams Arseniat de sosa y 20 litres de aygua pura, y apart una altre solució ab 500 grams de Subacetat de plom y 30 litres de aygua calenta.

Es barregen desseguida aquestas dugas solucions y's forma un precipitat blanch molt lleuger al qual se afegeix, pera augmentar l'adherencia del producte, una dissolució de un kilogram de glucosa ab deu litres de aygua.

Per fi, es completa lo conjunt ab la quantitat de aygua necessaria pera tenir un total de 100 litres de líquit. S'aplica per medi de un pulverisador.

Ab aquesta barreja, com l'arseniat de plom que's forma (al combinar los dugas solucions citadas) és indisoluble, no crema may las fullas, y molts insectes que no manjarían las fullas recobertas de altrás fórmulas, menjan perfectament las arruixadas ab arseniat de plom glucosat y moren ràpidament.

En la lluyta contra l'escarbató tal volta sigui suficient el tractar ab dita fórmula una tira per altra de ceps.

Els tractaments arsenicals deuen ferse solament fins la floració. Los escarbatons de la primera generació quedarán envenenats y no depositarán ous, que és un punt de gran importancia, donchs sense posar ous no hi haurán larves, que qui sab si són més funestes encare que'l meteix insecte perfecte.

Siguent los productes arsenicals *venenos violents pera l'home* y los animals, la seva preparació y empleu deuen esser vigilats ab la més *escrupulosa atenció*, lo meteix que'l material que ha servit pera elaborarlos y repartirlos, y deu tenirse sempre molt present que *ls compostos arsenicals jamay deuen esser empleats quan els rahims ja han sortit*, donchs, com queda consignat, *poden emplearse tan sols fins la floració*.

Es prega als viticultors que tinguin molt presents els *preceptes pera l'aplicació de las solucions arsenicals*, per tractarse de una substancia *molt venenosa* y ab el fi d'evitar percansos que podrien resultar molt sensibles.

De «L'Art del Pagés»

Entreteniments.

Solucions al passa-temps del número vint y vuit.

Tarjeta:—El Cardenal Despuig.

Xarada:—Cadena.

Fuga de vocals:

Ja ve la Setmana Santa,
Setmana de Passió.

Setmana de compra es xot
y corda per fer marló.

Preguntes: 1.ª, que son batiats: 2.ª, que tenen plomes: 3.ª, que no venen sempre del mateix punt.

Triangul:

Pastar.
Pasta.
Past.
Pas.
Pa.
P.

Endevinaya:—Un moli de vent.

GEROGLIFIC.

Tisis	I	roca	X	cap
Pigota				Sal

ES CAPITÁ ARANYA.

XARADA.

Quant eres petitó
la *prima* empleaves,
á *dos* tú compraves
com fores casadó,
en *dos prima* tendrás
animals convenientes,
es TOT molt diligents
fan insectes alats.

TRES PELEGRINS.

SEMBLANSES.

¿En que se essembla s'imperi aleman ab un joc de cartes?

¿Y es duros de plata ab sos toreros?

¿Y ets anyells de Pasco ab molts de ciutadans y Pajesos?

CARINYONES.

FUGA DE VOCALS.

S. n. m. s. d. n. . . p. n. d.
n. l. v. s. . . gr. h. r. m
. . . v. str. f. . . d. r. m
r. t. d. m. s. q. . . r. t. d. . .

UN FART DE PANADES.

TRIÀNGUL DE PARAULES.

.
.
.
.

Sustituhíu aquests punts per lletres de modo que diguen:

1. Cosa de porc.
2. Cosa molt dolenta.
3. Adjectiu.
4. Idem.
5. Una consonant.

KARBIN.

ENDEVINAYA.

Ó m'ambuyes ó t'ambuy,
ò jo t'ambuy ó tu m'ambuyes,
¿quina planta es que té fuyes,
rels y soca y no té uy?

UN EMPELTADÓ.

Casa Venal.

N'HI HA UNA MOLT GRAN QUE TÉ UNA PARTIDA D'AIGO-VESSOS.

A N-AQUESTA IMPRENTA NE DONARÁN RAÓ.

Carbó de Cok

D'Antoni Pujades

EL GROS A 2'10 PTES 40 KILOS

EL PETIT A 2'50 ID. ID.

Ofereix la ventatja demunt els altres vendors que'l dú a domicili.

CARRER DE DURETA 25 INCA.

LLIBRERÍA LA BONA CAUSA
den Miquel Durán.

PROPAGANDA CATÓLICA.

CENTRE DE SUSCRIPCIONS

INCA,—Carrer de Mallorca, 1,—INCA.

—TROBAREU:—

Gran Varietat.

Setmanes Santes, devocionaris, llibres, follets y objectes propis per regalar als nins de primera comunió.

—=:)—

Obres de

MOSEN MIQUEL COSTA.

El Via-crucis a 0'75, y a 1'00. Ptes.

El Mes de Maig a 1'50 idem.

—=:)—

Mater admiráblis

—O SIEN—

Les esclerlencies de la Verge meditates en los versets de la seva Letania lauretana ab una preciosa estampa elegòrica a cada un.

PER MOSEN FÉLIX SARDÁ Y SARVANY.

Llibre apropiat per regalo.

—=:)—

Diccionari CASTELLÁ.

PER RODRIGUEZ NAVAS.

PUBLICAT PER LA CASA CALLEJA

Conté doble paraules de les que comprén el Diccionari de l'Academia Espanyola. Es el més complet y barato, total val deu pesetes, y encare a n-els obrers que disposen de pocs caudals los ho derèm a plassos.

INCA,—Carrer de Mallorca, 1,—INCA.

Ca-nostra

SETMANARI D'INCA EN MALLORQUÍ.

Preu de suscripció

Un trimestre una pesseta per tot Espanya y doble a l'extranger.

Els pobres y obrers que nos ho demanin tendrán la suscripció per 20 céntims mensuals 2'40 l'any.

Els suscriptors que paguin les anyalitats a la bestreta, rebrán de regalo LA LECTURA POPULAR. d'Orihola.

A les congregacions, societats catòliques y demés persones que, desitjoses de fer propaganda, volguessen una regular cantitat de exemplars, a preus convencionals.

Redacció, administració e imprenta: carrer de Mallorca, 1, Inca.